

Parasha Noach - 'Rust/troost' 5785.

Torah: Genesis 6:9-11:32.

Haftarah: Jesaja 54:1-55:5.

Brit Chadashah: Lucas 17:20-27.

Sidra Noach vertelt het verhaal van G'ds besluit de aarde door middel van een overstroming te vernietigen, vanwege de verderfelijke en de verdorvenheid op aarde.

- Noach kreeg opdracht een ark te bouwen
- na 150 dagen van overstromingen, nam het water af en kwam de ark tot rust
- G'd beloofde dat er nooit weer zo'n vloed zou komen en als teken plaatste G'd een regenboog aan de hemel
- de aarde werd weer bewoond en men sprak allen één taal. Men ging een toren bouwen die tot de hemel moest reiken in Shinar
- G'd verstrooide de mensen over de aarde en bracht hen zodanig in verwarring, dat ze elkaar niet meer verstonden. De stad werd Babel – Hoogmoed genoemd.
- De parasha eindigt met het nageslacht van Shem.

Waarom zond G'd de vloed?

Als de Torah de schepping beschrijft, lezen we dat hij 'goed' was.

Echter, in het verhaal van de Parasha Noach lezen we dat G'd heeft gezegd;

"Ik heb besloten een einde te maken aan al wat leeft, want door hen is er overal op aarde wetteloosheid: Ik ga hen samen met de aarde vernietigen." (Gen. 6:13.)

Wat was er gebeurd?

Hoe kon de G'd die alles wat er geschapen was 'goed' had genoemd, of zelfs 'zeer goed', nu van plan zijn alles te vernietigen?

In 6:5 vinden we G'ds besluit om de aarde van de wrede warboel te vernietigen met een *maboel/vloed*.

Dit werd ingegeven door '*rabah raät ha'adam*', het grote kwaad van de mensen.

De Torah gebruikte twee woorden om duidelijk te maken wat er in Noachs generatie aan de hand was en waarom G'd besloot het vernietigende vloedwater te sturen.

Het zijn de woorden in 6:11; *shichéth* en *chamas*, wat verdorvenheid en wetteloosheid/geweld betekent.*

Wat was de aard van de verdorvenheid en van de wetteloosheid?

Was het zo ernstig dat het de vernietiging van al het leven rechtvaardigde?

Eeuwen geleden werden deze vragen al door de rabbijnen gesteld.

Men zegt hierover, dat de mensen het zo goed hadden, totaal geen gebrek, dat men G'd vergat, men G'd niet meer nodig had en ook het leven niet meer heiligde.

Men leefde puur voor zichzelf; beestachtig en bruuft, wreed en gewelddadig.

Men was niet egoïstisch maar egocentrisch; gefocust op zichzelf en men had geen zorgen en liefde meer voor anderen en voor de schepping.

Uiteindelijk raakte hun beschaving in de greep van tirannie en terreur, angst en haat.

Gaf G'd hen dan geen tijd om tot inkeer te komen?

Jazeker; de bouw van de ark diende als waarschuwing.*

Maar niemand schonk er aandacht aan, in al die *120 jaar* toen Noach met zijn zonen de ark bouwde.

Zoals Petrus later aanhaalde; *"...toen de lankmoedigheid van G'd bleef afwachten in de dagen van Noach, terwijl de ark gereedgemaakt werd."* (1Petrus 3:20.)

Noachs generatie kreeg tijd genoeg om de watermassa te voorkomen, maar ze kozen ervoor om hun gedrag niet te veranderen.

Die keuze wordt de mens ook nu voor gehouden.

Staan we achter *chamas* en werken we mee aan *shachath*, of roept ons kloppend hart; ***ma-ahavti torahtecha***

– Hoe lief heb ik Uw Torah, heel de dag is hij in mijn gedachten. Uw gebod maakt mij wijzer dan mijn vijanden, ik ben er eeuwig mee verbonden" (Psalm 119:97,98.)

Het verbond van de Ontfermer Israëls zal niet wankelen.

In de Haftarah wordt Jeruzalem voor gesteld als de onvruchtbare vrouw die nooit gebaard heeft. G'd had Israël weggestuurd vanwege haar zonden (50:1), maar nu zegt Hij dat Hij haar voor een ogenblik had verlaten.

“In een stortvloed van grote toorn heb Ik voor u Mijn aangezicht een ogenblik verborgen, maar met eeuwige goedertierenheid zal Ik Mij over u ontfermen,” zegt de Eeuwige, uw Verlosser. (vers 8)

G'd heeft gezworen bij de vloed van Noach, dat nooit weer de aarde zal worden vernietigd.

Met als teken, de regenboog. (Gen. 9:11-17)

Zo is de regenboog geworden tot een symbool van hoop, vrede en troost.

De zevenkleurige boog is de brug tussen hemel en aarde.

Tegenwoordig zien we de hemelgerende regenboogvlaggen met soms 6 of ook 8 kleuren waar roze, soms zwarte en bruine strepen zijn toegevoegd.

Helaas wordt hier niet altijd vredig mee gewapperd en vlied hoop de troosteloze mist in.

Noach – troost geven.

De naam Noach bestaat uit twee letters – נח – en vaak wordt de betekenis 'rust' gegeven. Maar in Gen. 5:29 geeft Lamech zijn zoon de naam Noach want, *deze zal ons troosten* ... en het spiegelbeeld van deze naam is chen en betekent gratie of gunst.

Nu hebben deze twee letters de getalswaarde 58; nun =50 en chet=8.

In de Joodse jaartelling leven wij in het jaar 5785, de 58ste eeuw.

Jeshûa waarschuwt in Lucas 17:26; *“En zoals het gebeurde in de dagen van Noach, zo zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen.”* En de veronachtzaming worden opgesomd. Dan; *“Evenzo zal het zijn op de dag waarop de Zoon des Mensen geopenbaard zal worden.”* (vers 30)

Zou er verband zijn? Zou wat Lucas opschrijft waarheid kunnen worden in deze 58ste eeuw?

Wij zien uit naar de redding van heel Israël (Rom. 11:26-32), naar het Messiaanse vrederijk.

(Openb. 20:1-6) Een vrederijk vol van recht en gerechtigheid, zonder chamas en shachath.

“Want uit Tsion zal de Torah uitgaan en het Woord van de Eeuwige uit Jerushalajim.” (Jes.2:3.)

Wat een toekomst vol van troost. Dat geeft rust.

Fêdde.

Bronnen; de Studie Bijbel, “Torah commentaar voor onze tijd” van Harvey J. Fields en mijn eigen gedachten.

* Shichêth komt van ww/grondwoord shachath; *'vernielen, vernietigen, verderven'* en is verwant aan 'shachat' met een kleine klinker verandering wat betekent; *groeve, graf of verderf.*

Zoals in *'groeve van She'ol'*; She'ol in bijv. Psalm 6:6; 30:4; 139:8 – שאול

Meestal als 'dodenrijk' of 'onderwereld' vertaald. De HSV kiest voor 'graf' of 'hel'.

In het prachtige gebed van Channah/Hanna, de vrouw van Elkanah, moeder van Shemoë-eel/Samuël, dat we lezen in 1Samuël 2:1-10, dichte Channah in vers 6;

“De Eeuwige doet sterven en doet leven, zendt naar het dodenrijk/graf en leidt eruit omhoog.”

*Was de zondvloed – wat niets te maken heeft met zonde, maar met *'voortdurend, aanhoudende watervloed'* – een plaatselijke gebeurtenis, zoals vaak wordt beweerd?

De beschrijving van Gen. 6:8 maakt dit absurd.

De rechtvaardige Noach die bovendien geen 'waarom' vragen stelde, maar deed wat hem als tsaddik werd opgedragen, had dan tijd genoeg gehad om naar een veilige en droge plaats te begeven.